

مقدمه ناشر

پیامبر اسلام ﷺ می فرماید:

«اطلبوا العلم و لو بالصین»

«علم را بیاموزید حتی اگر در چین باشد.»

می دونستید کتاب های کلی از دانشمندها مثل ابوعلی سینا، ابوریحان بیرونی و زکریای رازی به زبان عربی نوشته شده؟

مثلاً کتاب خفن ابوعلی سینا، یعنی «قانون» که تا سال های زیادی اساس تعلیم طب در همه دانشگاه های پزشکی اروپا بوده و حتی اروپایی ها هم مجبور بودن عربی یاد بگیرن تا ازش استفاده کنن و توی دانشگاه ها تدریسش کنن ...

اصلاً می دونستید که یادگرفتن عربی چه قدر به شما در فهم متون و اشعار فارسی کمک می کنه؟ به همین خاطر عربی رو باید یاد بگیریم حتی اگر در چین باشه!

ممنونیم از استاد مرادیان گرامی و تیم محتوای خیلی سبز که برای موفقیت سریع تو امتحانات، این کتاب خوب را در اختیار ما گذاشتند.

مقدمهٔ مؤلف

لذت یادگیری زبان عربی را با یک کتاب کم حجم و با محتوای عالی تجربه کنید.

این کتاب از بخش‌های مرسوری بر قواعد گذشته (مربوط به سال‌های قبل)، لغت‌های پر تکرار، واژه‌های جدید متن درس و تمرین‌ها، مترادف و متضاد و جمع‌های مکسر، ترجمه عبارات مهم، قواعد و نمونه سؤال امتحانی تشکیل شده است. در بخش واژه‌نامه، واژه‌های سطر به سطر کتاب درسی همراه با توضیحی مختصر برای کلمات مهم آورده شده است. از آن‌جا که مهم‌ترین واژه‌های زبان عربی، فعل‌ها هستند، موشکافانه آن‌ها را بررسی کرده و از شکل ماضی، مضارع و مصدر آن‌ها سخن گفته‌ایم. مترادف‌ها، متضاد‌ها و جمع‌های مکسر، بخش جدایی‌ناپذیر واژگان‌اند که در قسمتی جداگانه به آن‌ها پرداخته‌ایم.

عباراتی که برای ترجمه انتخاب شده‌اند، شما را با کاربرد واژه‌ها آشنا کرده و بر جملات مهم هر درس تأکید دارند.

بخش قواعد در نوع خود بی‌نظیر است و هر آن‌چه برای پاسخ‌گویی به سؤال‌های قواعد آزمون‌های تشریحی و نهایی به آن‌ها نیاز دارد، در این قسمت جمع شده است. برای این‌که خود را محک‌زده باشید و کاربرد مطالب گفته‌شده در کتاب را عملًا ببینید، نمونه سؤالاتی متناسب با

قواعد گفته شده و در پایان هر مبحث آورده شده است. علاوه بر نمونه سؤال‌های امتحانی در پایان هر درس، نمونه سؤال دی‌ماه و خردادماه را جهت آمادگی شما عزیزان آورده‌ایم.

ناگفته نماند بخشی را در پایان به مبحث درک مطلب اختصاص داده‌ایم که با ذکر نکات مهم، راهنمایی جهت پاسخگویی به این دست سؤالات در امتحان نهایی خواهد بود.

در پایان بر خود لازم می‌دانم از زحمات همه همکارانم در واحد تألیف، ویراستاری و تولید انتشارات خیلی سبز تشکر کنم.
به امید موفقیت روزافزون شما دانش‌آموزان عزیز.

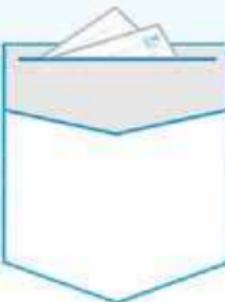
پایینده باشید.

شاهو مرادیان

فهرست مطالب

٧	مروری بر قواعد گذشته	
١٧	لغت‌های پر تکرار	
٣١	الْدِيْنُ وَ التَّدِيْنُ ...	الدَّرْسُ الْأَوَّلُ
٤٩	مَكَّةُ الْمَكَرَمَةُ وَ الْمَدِيْنَةُ الْمَنَوِّرَةُ ...	الدَّرْسُ الثَّانِي
٦٧	الْكُتُبُ طَعَامُ الْفِكْرِ ...	الدَّرْسُ الثَّالِثُ
٨١	الْفَرْزَدَقُ ...	الدَّرْسُ الرَّابِعُ
٩٩	درک مطلب	
١٥٣	آزمون‌ها	
١٢٢	پاسخ‌نامهٔ تشریحی	

مروری بر قواعد گذشته

انواع کلمه

سه نوع کلمه در عربی داریم: اسم - فعل - حرف.

اسم از نظر جنس: مذکر - مؤنث

نشانه اسم مؤنث: تاء گرد (ة)

اسم از نظر تعداد: مفرد - مثنی - جمع

انواع جمع

سالم و مکستر (تکسیر)

علامت اسم مفرد: اسم مفرد نشانه ندارد و به یک اسم مفرد اشاره می‌کند.

الكتاب، الرجل

علامت اسم مثنی: ان - ين

طلالبان - طالبین (دو دانش آموز)

نافذتان - نافِذَتَيْنِ (دو پنجره)

جمع سالم جمعی است که اگر علامت جمع آن را برداریم شکل مفرد کلمه باقی بماند.

انواع جمع سالم . جمع مذکر سالم - جمع مؤنث سالم

علامت جمع مذکر سالم: ون - ين

علامت جمع مؤنث سالم: ات

نشانهای ندارد.

جمع مکستر (تکسیر)

مساجِد - كُتب - علوم

مصدر: إشتراء	إذا: هرگاه، اگر
إشتغلَ: كار كرد (مضارع: يَشْتَغِلُ / مصدر: إشتغال)	الآراء: نظرات (مفرد: الرأي)
الأشدَّ: سخت تر (اسم تفضيل)	أراد: خواست (مضارع: يُريدُ)
أضَبَحَ: شد (مضارع: يُضْبِحُ)	الأرباع: چهارشنبه
اضطَدَمَ: بخورد كرد (مضارع: يَضْطَدِمُ / مصدر: إصطدام)	أرسَلَ: فرستاد (مضارع: يُرسِلُ / مصدر: إرسال)
الأَضْعَفُ: كوچك تر، كوچكترين (اسم تفضيل)	إشتَخدَمَ: استفاده کرد، به کار گرفت (مضارع: يَسْتَخْدِمُ / مصدر: إستخدام)
أطْعَمَ: غذا داد (مضارع: يُطْعِمُ / مصدر: إطعام)	إشتَخَرَجَ: استخراج کرد (مضارع: يَسْتَخْرُجُ / مصدر: إستخراج)
الإِطْلَاقُ: رهاکردن (ماضي: أطلقَ / ماضي: يُطلقُ)	إشتَرَجَعَ: پس گرفت (مضارع: يَسْتَرْجِعُ / مصدر: إشتراج)
أعْانَ: كمک کرد (مضارع: يُعِينُ / مصدر: إعانة)	إشتَطَاعَ: توانيت (مضارع: يَسْتَطِعُ / مصدر: إستطاعة)
اعْتَمَدَ: تکيه کرد (مضارع: يَعْتَمِدُ / مصدر: إعتماد)	إشتَعِنَا: ياری بجویید (ماضي: إشتغان / ماضي: يُشتَعِنُ / مصدر: إستعانته)
أعْطَى: داد، بخشيد (مضارع: يُعْطِي / مصدر: إعطاء)	إشتَغَفَرَ: آمرزش خواست (مضارع: يَسْتَغْفِرُ / مصدر: إستغفار)
الأَعْظَمُ: بزرگ تر، بزرگترین (جمع: الأعظم) (جمع: الأغلون)	إشتَكَبَرَ: تکبر ورزید (مضارع: يَسْتَكَبِرُ / مصدر: إستکبار)
الأَغْلَى: برتر، بالاتر (مؤنث: العلیا / جمع: الأغلون)	إشتَمَعَ: گوش داد (مضارع: يَسْتَمِعُ / مصدر: إستماع)
الأَغْرَبُ: عجيب تر، عجيب ترین	الأشْنَة: خانواده
أقامَ: بر پا داشت (مضارع: يُقِيمُ / مصدر: إقامة)	الأشْفَلُ: پایین، پایین تر
	إشتَدَّ: شدت گرفت (مضارع: يَشَدُّ)
	إشتَرَى: خرید (مضارع: يَشْتَرِي /

الْدِيْنُ وَالْتَّدِيْنُ

الْأَوَّلُ
الْكِرْسِيُّ

وازگان

- **أَحْضَرَ:** آورده، حاضر کرد (مضارع: السَّيِّرَةُ؛ روش و کردار، سرگذشت يَحْضُرُ / مصدر: إحضار)
- **الصَّرَاعُ:** کشمکش، نزاع، درگیری
- **الْأَصْنَامُ:** بتها
- **الْفَأْسُ:** تبر
- **الْكَأْسُ:** جام، لیوان
- **كَسَّرَ:** شکست (مضارع: يَكْسِرُ / مصدر: إِكْسَرٌ)
مصدر: تكسير
- **الْمُكَسَّرُ، الْمُكَسَّرَةُ:** شکسته، شکسته شده (اسم مفعول)
- **غَلَقَ:** آویخت، آویزان کرد (مضارع: يَعْلُقُ / مضارع: تَعْلِيقٌ)
- **الْكَيْتَفُ:** شانه، دوش
- **بَدَؤُوا يَتَهَامِسُونَ:** شروع به پچ پچ کردن (تَهَامِسٌ / مضارع: يَتَهَامِسُ)
- **كَرِدَنَدُ (تَهَامَسُ):** پچ پچ کرد / ماضی: تهامس
- **حَرَقَ:** سوزاند (مضارع: يَحْرَقُ)
حرّقوا: بسوزانید
- **أَقْلَمَ:** بر پا کرد (مضارع: يَقْبِيمُ / مصدر: إِقْلَامٌ)
قام: ایستاد (مضارع: يَقْوُمُ)
- **قَامَ بِـ:** پرداخت، اقدام کرد، انجام داد (مضارع: يَقْوُمُ بـ)
- **الْخَنِيفُ:** يکتاپرس
- **الْتَّدِيْنُ:** دینداری
- **الْتَّقْوِشُ:** نگاره‌ها، کنده‌کاری‌ها
- **الشَّعَائِرُ:** مراسم، مناسک
- **الْقَرَابِينُ:** قربانی‌ها
- **الْتَّجَنِبُ:** دوری کردن، اجتناب کردن (ماضی: تَجَنِّبٌ / مضارع: يَتَجَنِّبُ)
- **السَّدِيُّ:** پوج، بيهود

كَانَ: بود (مضارع: يَكُونُ)
لم يَكُنْ: نبود، نبوده است (ماضي ساده)
كونوا: باشيد (كان: بود / يَكُونُ: مي باشد) (يا نقلی منفي)

وازگان «إِلْعَمْوَا»

كَأَنَّ: گویی، مانند، مثل این که، انگار
الْعَبْث: بیمهوده، پوج
الْبَيْانُ الْمَرْصُوصُ: ساختمان استوار
مَا يَلِي: آن چه می آید
لَا تَحْمَلُ: تحمیل نکن (حمل):
تحميل کرد / يَحْمَلُ: تحمیل می کند /
تحميل می کنید (عَقَلَ)
مصدر: تَحْمِيل (خردورزی کرد)

كَأَنَّ: گویی، مانند، مثل این که، انگار
لَيْثٌ: کاش، ای کاش
لَيْتَني: یا لَيْتَني: ای کاش من (لَيْثٌ +
«ن» و قایه + ضمیر «ی»)
لَعْلُ: شاید، امید است
تَنْقِلُونَ: خردورزی می کنید (عَقَلَ:
خردورزی کرد)

وازگان «التمارين»

مضارع: يَسْرِحُ	الْذَارُ: خانه
الْبَسْمَاتُ: لبخندها (مفرد: البَسْمة)	الْطَّيْنُ، الطَّيْنَةُ: گل
أَهَانُ: یاری کرد (مضارع: يُعِينُ / امر: أَعِنُ / مصدر: إعانة)	سَوْيٌ: به جزر
أَعِنْيٰ: مرا یاری کن (أَعِنُ + نون و قایه + ي)	الْعَظْمُ: استخوان
أَنْزُ: روشن کن، نورانی کن (ماضی: أَنَّازُ / مضارع: يُنْيِزُ / مصدر: إنارة)	اللَّحْمُ: گوشت
الْحَظَّ: بخت (جمع: الْحَظَّوظ)	الْمُفَسَّدَةُ: ماية تباھي
السَّلَامُ: آشتی، صلح	خُذُوا: بگیرید (فعل امر) (ماضی: أَخَذَ / مضارع: يَأْخُذُ)
السَّلْمُ: صلح	لا تأخذوا: نگیرید (فعل نهی)
حَمَى: نگهداری کرد، حمایت کرد (مضارع: يَحْمِي)	الْأَشْوَدَةُ: سروود (جمع: الأَنَاشِيدُ) المُجِيبُ: برآورنده، اجابت کننده (اسم فاعل) الْإِنْسَرَاحُ: شادمانی (اُنسَرَحُ)

- **إِحْمَنِي:** از من نگهداری کن (اِحْمِ + نون) وقایه + ي)
- **يَسْبِعُ:** تعقیب می کند، دنبال می کند (يَسْبَعَ: تعقیب کرد)
- **يَتَأَكَّدُ:** مطمئن می شود (تَأَكَّدَ: مطمئن شد / مصدر: تَأَكَّد)
- **الْجَدَاعُ:** فریب
- **الْحَزَبُ الْمَفْرُوضَةُ:** جنگ تحملی
- **يَتَمَمِّي:** آرزو کرد (مضارع: يَتَمَمِّي / مصدر: تَمَمِّي)
- **الْمُفْتَرِسُ:** درنده (اسم فاعل)
- **الْفَرِيسَةُ:** شکار
- **الْمَكْسُورُ:** شکسته (اسم مفعول)

متضاد

الكبير (بزرگ) ≠ الصغير (کوچک)	القديم (قديمي) ≠ الحديث (جديد)
رجع (برگشت) ≠ ذهب (رفت)	التَّجَنْبُ (دورى) ≠ الاقْرَابُ، التَّقْرُبُ (نژديکى)
سؤال (پرسيد) ≠ أجاب (جواب داد)	ازداد (زياد شد) ≠ قَلَ (کم شد)
الخفى (پوشیده، پنهان) ≠ الظاهر (آشكار)	الغالية (گران) ≠ الرخيصة (ارزان)
الجهل (ناداني) ≠ العلم (داناني)	شَكَرُ (شکر کرد) ≠ كَفَرُ (کفر ورزید)
العداوة (دشمني) ≠ الصداقة (دوستي)	أَحَبَّ (دوست داشت) ≠ كَرِهَ (نایپسند داشت)
أخذ (گرفت) ≠ أعطى (داد)	الجميل (زيبا) ≠ الکريه، القبيح (زشت)
النافع (سودمند) ≠ المضر (زيان آور)	الأجمل (زيباتر) ≠ الأقبح (زشت تر)
السلام (صلح) ≠ الحرب (جنگ)	السوء (بدى) ≠ الحُسْن (خوبى)

السلام، السِّلْمُ (صلح، آشتى) ≠ **النَّزاعُ**،
الصَّرَاعُ (درگیری)

بَكَى (گریه کرد) ≠ **ضَحِكَ** (خندید)

الذَّكِيَّ (باھوش) ≠ **الأَحْمَقُ** (نادان)

الْقُرْبُ (نزدیکی) ≠ **الْبَعْدُ** (دوری)

الْأَمَامُ (مقابل، رو به رو) ≠ **الْوَرَاءُ، الْخَلْفُ**
(پشت)

إِبْتَعَدَ (دور شد) ≠ **إِقْرَبَ** (نزدیک شد)

الْأَشْوَأُ (بدتر) ≠ **الْأَحْسَنُ** (خوب تر)

الْكَذِيبُ، الْكِذْبُ (دروغگویی) ≠ **الصَّدْقَ**
(راسگویی)

حَزَنُ (غمگین شد) ≠ **فَرِحَ** (خوشحال
شد)

حَزَنُ (غمگین کرد) ≠ **فَرَحَ، أَفْرَحَ** (شاد
کرد)

قَطْعَ (قطع کرد) ≠ **وَصَلَ** (وصل کرد)

الْأَعْلَى (بالا، بالاتر) ≠ **الْأَشْفَلُ** (پایین،
پایین تر)

الْبَاطِلُ (باطل، بیهوده) ≠ **الْحَقُّ** (حق)

متراوِف

أَذْرَكَ = حَصَلَ عَلَى (به دست آورد)

الْفَضْلُ = العَطَاءُ (بخشنیش)

جَعَلَ = وَضَعَ (قرار داد)

الْعَافِيَّةُ = الصَّحَّةُ (تندرستی)

الْطَّاقَةُ = الإِسْتِطَاعَةُ (توانایی)

ذَاتُ = الصَّاحِبُ (دارا)

الْإِهْتِمَامُ = العِنَايَةُ = الإِلْتِفَاتُ (توجه)

الشَّعَائِرُ = المَنَاسِكُ (مراسم)

الْتَّجَنْبُ = الاجتناب (دوری کردن)

حَسِبَ = ظَنُّ (گمان کرد)

السُّدُئِيُّ = الباطل = العَبَثُ (بیهوده، پوچ)

أَرْسَلَ = بَعَثَ (فرستاد)

الحَفْي = **المُسْتُور** (پوشیده)

الدَّار = **الْبَيْت** (خانه)

أَمْ = **أَوْ** (یا)

سِيُّونِي = **إِلَّا** (بهجز)

الدَّعْوَات = **الْأَدْعِيَة** (دعاهما)

الإِشْرَاح = **الْفَرَح** (شادمانی)

حَمْيَى = **حَرَسَ** = **حَفِظَ** (حفظ کرد)

نگهداری کرد)

الْبِلَاد = **الْمَدْنُ** (شهرها)

الْفَرِيسَة = **الْصَّيْد** (شکار)

الْعُشْ = **الْوُكْنَة** (لانه)

بَعْثَةٌ = **فَجَاءَ** (ناگهان)

بَيْنَ = **أَظْهَرَ** (آشکار کرد)

الصَّرَاط = **السَّبِيل** = **الطَّرِيق** (راه)

حَدَّثَ = **كَلَمَ** = **تَكَلَّمَ** (سخن گفت)

الصَّرَاع = **النَّزَاع** (کشمکش)

حاوَلَ = **إِجْتَهَدَ** (تلاش کرد)

لَمَّا = **عِنْدَمَا** = **حِينَمَا** (هنگامی که)

شَاهَدَ = **رَأَى** (دید)

الْإِسْتِهْزَاء = **السُّخْرِيَّة** (مسخره کردن)

نَصَرَ = **سَاعَدَ** = **أَعَانَ** (کمک کرد)

قَذَفَ = **أَقْفَى** (انداخت)

الْإِرْضَاء = **الْإِقنَاع** (راضی (قانع) کردن)

جمع مكسر

معنى مفرد	جمع	مفرد
چهره، رو	الوجوه	الوجه
ملت	الشُّعوب	الشَّعْب
راه، روش	الطُّرُق، الطَّرَائق	الطَّرِيقَة
نگاره، کنده کاري	التُّقوش	التَّقْش
نقاشی	الرُّسُوم	الرَّسْم
مجسمه، تندیس	الثَّمَاثِيل	الثَّمَال

خدا	الآلهة	الإله
قرباني	القَرَابِين	الْقُرْبَان
دوران، دوره	الْعَصُور	الْعَضْر
بت	الْأَصْنَام	الصَّمَم
جشن	الْأَعْيَاد	الْعِيد
شهر	الْمَدُن	الْمَدِينَة
تبر	الْفَوْسُون	الْفَأْس
معبد، عبادتگاه	الْمَعَابِد	الْمَعْبُد
شانه، دوش	الْأَكْتَاف	الْكَتَف
متن	الْتُّصُوص	النَّصْ
پاداش، مزد	الْأَجْوَر	الْأَجْر
دوست	الْأَصْدِيقَاء	الصَّدِيق
کشور، شهر	الْبِلَاد	الْبَلَد
راه	السُّبُل	السَّبِيل
سخن، گفتار	الْأَقْوَال	القول
عمل، کردار	الْأَفْعَال	ال فعل
نادان	الْجَهَال	الْجَاهِل
صف، رديف، کلاس	الْصُّفُوف	الْصَّفَّ
دست، دسته	الْأَيْدِي	الْيَد
دندانه، دندانه	الْأَسْنَان	السَّنَن
سنگ	الْأَحْجَار	الْحَجَر
بدن	الْأَجْسَام	الْجِسْم
ته	الْجَذْوَع	الْجِذْع

ريشه	الجُذُور	الجَذْر
مهمان	الصَّيْوف	الضَّيْف
در	الأبواب	البَاب
گوشت	اللَّحُوم	اللَّحْم
استخوان	العِظام	العَظْم
بدى	الشُّرور	الشَّر
اخلاق	الأخْلَاق	الْحُلُق
گردشگر	السَّيَاح	السَّائِح
راهنما، دليل	الاَدِلَّة	الدَّلِيل
شكار	الفرَائِس	الْفَرِيسَة
بال	الأَجْنِحة	الْجَنَاح
دشمن	الأَعْدَاء	الْعَدُو
جوچه	الفِرَاخ	الْفَرَخ
ياد	الأَذْكَار	الذَّكْر
پژوهش، تحقيق	الأَبْحَاث	البَحْث

ترجمة عبارات مهم

﴿أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾: با یکتاپرستی به دین روی بیاور.

لا شعب من شعوب الأرض إلا و كان له دين و طريقة للعبادة: هیچ ملتی از ملت‌های زمین نیست، مگر این که دینی و روشی برای عبادت داشته است.

تَدْلُّ على أَنَّهُ فِطْرَيٌ فِي وُجُودِهِ: دلالت می‌کند بر این که آن (دینداری) در وجود او فطری است.

﴿أَأَ يَحْسُبُ الْإِنْسَانُ أَنَّ يَتَرَكَ سَدِّي﴾: آیا انسان گمان می‌کند که بیهوده رها می‌شود؟

لَا تَسْبُوا النَّاسَ فَتَكْتُسِبُوا الْعَدَاوَةَ بَيْنَهُمْ: به مردم دشمن ندهید، زیرا دشمنی بین خود را به دست می‌آورید.

خُذُوا الْحَقَّ مِنْ أَهْلِ الْبَاطِلِ وَ لَا تَأْخُذُوا الْبَاطِلَ مِنْ أَهْلِ الْحَقِّ كُونُوا نُقَادَ الْكَلَامِ: حق را از اهل باطل بگیرید و باطل را از اهل حق نگیرید. منتقدان سخن باشید.

وَ امْلَأُ الصَّدْرَ اُنْشِراحاً وَ فَمِي بِالْبَسْمَاتِ: سینه را از شادمانی و دهانم را با لبخندها پر کن.

وَ اجْعَلُ التَّوْفِيقَ حَظَّيِ / وَ نَصِيبِي فِي الْحَيَاةِ: و موفقیت را بخت و بهره من در زندگی قرار ده.

وَ امْلَأُ الدُّنْيَا سَلَاماً / شَامِلًا كُلَّ الْجِهَاتِ: و دنیا را از صلحی دربرگیرنده همه جهت‌ها پر کن.

وَ احْمِنِي وَ احْمِ بِلَادِي / مِنْ شُرُورِ الْحَادِثَاتِ: و من و کشورم را از بدی‌های حوادث حفظ کن.

إِنَّ أَحْسَنَ الْخَسِنِ الْخُلُقُ الْخَيْرُ: بی گمان بهترین نیکی، اخلاق نیکو است.

قواعد درس اول

معانی حروف مشبهه بالفعل و «لا»ی ذفى جنس

۱- حروف مشبهه بالفعل حروف پرکاربردی هستند که قبل از جمله اسمیه (مبتدا و خبر) می‌آیند. این حروف عبارت‌اند از: «إنَّ، أَنَّ، كَانَ، لَكَنَّ، لَيْثَ، لَعَلَّ»

هر یک از این حروف معنای خاصی دارند و معنی جمله را تغییر می‌دهند.

۲- إِنَّ: برای تأکید کل جمله می‌آید و به معنای «قطعاً، هماناً، به درستی که، بی گمان» است.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾: بی گمان خدا پاداش نیکوکاران را تباہ نمی‌کند.

«إنَّ» در عربی خیلی پرکاربرد است و لزوماً همیشه ترجمه نمی‌شود؛ در آیه و حدیث البته باید ترجمه شود، مثل آیه فوق.

مثال إنِّي مِنْ أَسْبَابِ نَجَاحِي التَّوْكِلُ عَلَى اللَّهِ: از دلایل موفقیت من، توکل بر خدا است. (عدم ترجمة «إنَّ»)

آنَّ: به معنای «که» است و دو جمله را به هم پیوند می‌دهد.
مثال قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ: گفت می‌دانم که خدا بر هر چیزی تواناست.

«آنَّ» می‌تواند با حرف جر «ل» قبل از خود همراه شود (لأنَّ) که به معنای «زیرا، برای این که» است و در جواب «لماذا، لم» چرا می‌آید.
مثال لِمَاذَا مَا سافَرْتُ بِالطَّائِرَةِ؟ - لِأَنَّ بِطَاقَةَ الطَّائِرَةِ غَالِيَةً.
 چرا با هواپیما سفر نکردی؟ - زیرا بلیت هواپیما گران است.

۱ «إنَّ» در ابتدای جمله و «آنَّ» در وسط جمله می‌آید.
 ۲ پس از حروف مشبهه بالفعل نمی‌تواند مستقیماً فعل بیاید، پس از آن‌ها یا اسم می‌آید و یا حرف.

۳ پس از فعل «قالَ» و مشتقات آن (یعنی امر و نهی و ...) از حرف «إنَّ» استفاده می‌شود و «آنَّ» نادرست است.

مثال قُلْ إِنِّي أَمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُحْلِصًا لَهُ الدِّينَ: بگو من مأمور شده‌ام که خدا را در حالی که دین را برای او خالص گردانیده‌ام، عبادت کنم.
آنَّ: برای شباهت بین دو چیز به کار می‌رود و به معنای «گویی، انگار، مثل این که، مانند» است.

نمونه سؤال‌های امتحانی

وازه‌شناسی

ترجم الكلمات التي تحتها خط:

- ١- كَسَرْ إِبْرَاهِيمُ جَمِيعَ الْأَصْنَامِ.
- ٢- أَنْقَذَ إِبْرَاهِيمُ قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ.
- ٣- شَعَابَرَةُ كَانَتْ حُرَافِيَّةً.
- ٤- أَنْقَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ.
- ٥- إِنَّ الْعَصْبَ مَفْسَدَةً.
- ٦- عَيْنُ الْمُتَرَادِفِ وَالْمُتَضَادِ:

(الصراع – الأصدقاء – الظروف – التزاع – الأعداء – التزول)

(الف) ..... = ... (ب) ..... ≠ ..... (ج) .....

- ٧- عَيْنُ الْمُتَرَادِفِ وَالْمُتَضَادِ:

(الظُّهُورُ – الحَنِيفُ – الصراعُ – المُتَوَّرُ – المُوَحَّدُ – السَّلَمُ)

(الف) ..... = ... (ب) ..... ≠ ..... (ج) .....

- ٨- عَيْنُ الكلمة الغريبة:

(١) الأصدقاء   (٢) الأحياء   (٣) الأقرباء   (٤) الأربعاء

- ٩- أكتب جمع الكلمة التي تحتها خط:
عَلَقَ الفَائِسُ عَلَى كَتْفِ الصَّسِيمِ.

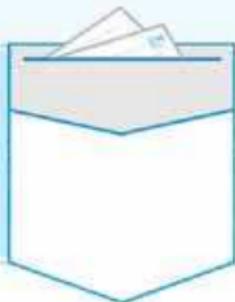
ترجمة

ترجم العبارات إلى الفارسية:

- ١٠- «لَا عَلِمْ لَنَا إِلَّا مَا عَلَمْنَا»
- ١١- ثُمَّ عَلَقَ الفَائِسُ عَلَى كَتْفِهِ وَ تَرَكَ الْمَغْبَدَ.
- ١٢- «وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثُرَابًا»
- ١٣- كَانَ إِرْضَاءً جَمِيعَ النَّاسِ غَايَةً لَا تُدْرِكُ.
- ١٤- كُلُّ طَعَامٍ لَا يُذْكَرُ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ لَا بَرَكَةٌ فِيهِ.
- ١٥- «أَيْخُسْبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُشَرِّكَ سُدَئِ»

درک مطلب

...

متن کوتاهی که در امتحان نهایی برای سنجش میزان درک مطلب می‌آید، غالباً از متن درس‌ها یا تمرین‌هایی هست که به همین منظور در کتاب آمده است. اگر هم متنی خارج از کتاب باشد از واژه‌هایی تشکیل شده که در سطح کتاب درسی است و به راحتی مفهوم آن قابل درک است. اما نکته‌ای که در این رابطه مطرح است، آشنایی دانش‌آموز با کلمات پرسشی است. گاهی پیش می‌آید که دانش‌آموز معنی (متی: چه وقت) را با (أین: کجا) اشتباه می‌گیرد. به معنی کلمات پرسشی زیر دقت کنید.

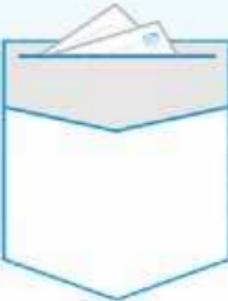
معنی	کلمه پرسشی	معنی	کلمه پرسشی
کجا	أين	آیا	هل، أ
چه‌طور، چگونه	كيف	چه کسی، کیست	من
چقدر، چند	كم	از چه کسی	مئن
برای چه، چرا	لهم / لماذا	چه چیزی، چیست	ما
با چه چیزی	بـهـ	چه چیزی	ماذا
از چه چیزی	مـهـ	چه وقت	متى

بنال به پرسش‌ها و پاسخ‌های زیر دقت کنید.

من هو سائق الحافلة؟ – السيد حسيني

راننده اتوبوس کیست؟ – آقای حسینی

آزمون ها

آزمون (١) نوبت اول

المهارة الأولى: المفردات

(١ نمره)

الف. ترجم المفردات التي أشير إليها بخطّ:

- ١- قد حذفنا القرآن الكريم عن سيرة الأنبياء.
- ٢- علق الفاس على كيفه و ترك المعبد.
- ٣- لقد إشتق أبو كما إلى الحرمين الشريفين.
- ٤- تخرج قطرات الماء من فمها متتالية.

(١ نمره)

ب. عيّن المترادف والمتضاد:

السعي – السلم – الخيمة – المحاولة – العظم – الصراع

..... ≠ ..... -٦ ..... = ... -٥

(٢٥٪ نمره)

ج. عيّن الكلمة الغريبة:

-٧

(٢٥٪ نمره)

٤) الأسنان

٣) الشلال

٢) الأكتاف

١) الرؤوس

ـ٨ـ أكتب جمع «القِمة»:

المهارة الثانية: الترجمة

(٤/٥ نمره)

د. ترجم الجمل و العبارات إلى الفارسية:

ـ٩ـ إزدادت هذه الحرفات في أديان الناس على مر العصور.

ـ١٠ـ كان الهدف من تقديم القرابين للإلهة كسب رضاها و تجنب شرّها.

ـ١١ـ أرسل الله إليهم الأنبياء ليبيّنوا الصراط المستقيم.

- ١- شکست
- ٢- بُتها
- ٣- مراسم، مناسک
- ٤- نجات داد
- ٥- مایهٔ تباهی
- ٦- الْصَّرَاع = النِّزَاع
- ٧- الْحَنِيف = الْمُوَحَّد
- ٨- الْأَرْبَاعَ (چهارشنبه)
- ٩- أكتاف
- ١٠- هیچ علمی نداریم جز آن چه به ما آموخته‌ای.
- ١١- سپس تبر را بر دوش او آویخت و معبد را ترک کرد.
- ١٢- و كافر می گويد: اي کاش من خاک بودم.
- ١٣- گویی راضی کردن همه مردم هدفی است که به دست نمی آید.
- ١٤- هر غذایی که نام خدا بر آن ذکر نشود، هیچ برکتی در آن نیست.
- ١٥- آیا انسان گمان می کند که بیهوده رها می شود؟!

پاسخ آزمون (۱) نوبت اول

- ۱- سرگذشت، روش و کردار
- ۲- تبر
- ۳- مشتاق شد
- ۴- پی در پی
- ۵- السَّعْيِ = المُحاوَلَة (تلاش کردن)
- ۶- السَّلْمُ (صلح) ≠ الْقَرْاعُ (کشمکش، درگیری)
- ۷- **کوتاه** (معنی گزینه‌ها به ترتیب: سرهای، شانه‌ها، آبشار، دندان‌ها)
- ۸- القِمَمَ (قله‌ها)
- ۹- این خرافات در گذر زمان در دین‌های مردم زیاد شد.
- ۱۰- هدف از پیشکش کردن قربانی‌ها به خدایان، به دست آوردن رضایتشان و دوری از شر آن‌ها بود.
- ۱۱- خداوند پیامبران را به سوی آن‌ها فرستاد تا راه راست را بیان کنند.